

FOLK OG LAND

UAVHENGIG AVIS

Redaktør: Kåre Haugerud. (Trøffes kun etter avtale.)

POSTADRESSE: Boks 924 Sentrum, Oslo 1 - Tlf.: (02) 19 08 71 (Tlf.svarer)

Før valget 1983

Før siste valg mobiliserte LO alle sine krefter til en hard og innbitt valgkamp for Arbeiderpartiet.

Over hele landet arrangerte LO valgkampmøter, hvor bl. a. Lelf Haraldseth opptrådte sammen med Røde Gro.

Kanskje virker ikke dette nytt.

Har ikke LO alltid deltatt i valgkampen?

Jo, men ikke så offisielt som i år.

Tidligere har den alltid stått bak planeggjerdet og kastet stein. Denne gang trådte imidlertid LO ut i åpen kamp for Arbeiderpartiet, etter vedtak på LO-kongressen, hvor det også ble bevilget én million kroner til Røde Gro's parti.

Dette har falt de andre sosialistiske partier tungt for brystet, og SV's Britt Førde, som deler ekteseng med AP's Einar Førde, sier rett ut at hvis LO skal engasjere seg i valgkampen, må det skje på et mer saksorientert plan. LO-sekretær Yngve Hågensen protesterer mot Britt Førdes utfall, og hevder at det er nær hundre prosent sammenfall mellom LO's kampsaker og AP's program.

For alle de ti-tusener fagorganiserte som ikke deler Arbeiderpartiets politikk er uttalelsen blitt en tankevekker. Den viser at LO, som den idag trer frem, svikter medlemmenes faglige interesser, og er blitt en ren politisk filial av Arbeiderpartiet. Store deler av medlemmenes LO-kontingent går til dette parti.

Det er dette som kalles en fri og uavhengig fagbevegelse.

Stadig flere norske arbeidere gjennomskuer nå LO-humbugen. De ser seg forrådt av den organisasjon som skulle være deres vern.

De begynner å forstå, at de blir budt stener i stedet for brød.

Etter valget 1983

FOLK OG LAND kom i forrige nummer med et råd til leserne, om å avholde seg fra å stemme på partier som etter okkupasjonen opphisset massene til forfølgelse av over 100 000 landsmenn, og som gikk inn for dødsstraff og massehenrettelser, uten senere å beklage det.

Rapporter til redaksjonen forteller om en fantastisk respons, der «jungeltelegrafene» nådde NS-medlemmer i hver avkrok av landet, og videre til deres slektninger, venner og sympatisører.

Det er neppe noen overdrivelse når vi hevder at over 100 000 stemmeberettigede lyttet til våre råd, og stemte på «stuerene» partier, som Senterpartiet og Fremskrittspartiet.

I flere kommuner tok «våre» folk også Initiativet til strykeaksjoner, der det lyktes å få kastet 1945-1950-årenes plageånder fra styre og stell, og få satt inn hederlige mennesker vi stoler på.

NS-folkene er blitt gamle. Men har fortsatt stemmevett.

Sammen med barn, barnebarn og deres familier utgjør de en usikker velgermasse partiene bør regne med.

Også ved de neste valg.

Kopi til stortingsmann og
nestformann i Senterpartiet
og parlamentarisk leder for
Sp.-gruppen i Stortinget.

Redaktør Rekaal

Senterpressen.

Etter samtalen idag sender jeg disse kopiene. Det er mange årsaker til at jeg har engasjert meg i landesviksaker, og først og fremst enkelt-individets sak!

Senterpartiet, som en avleger av Bondepartiet, bør huske Bondepartiets politikk før krigen. Ikke minst Nasjonens holdninger. Avisen ble identifisert med Bondepartiet, og Aadahls synspunkter hadde gjennomslag. Men, det er så uhorvelig mange, mange årsaker til at det ble som det ble for mange. Man må ikke glemme, at de fleste fra Bondepartiet gikk inn i NS i den første tiden, da alt syntes håpløst, og det ennå ikke var utstedt noe paragraf om noen ulovlighet i å prøve en utvei. Man må hen-

sette seg til situasjonen slik den var dengang da, og heller ikke glemme hva de brukne geværers menn hadde stelt til! De som tilsist kom hjem, fant syndebukker og dømte dem ... Det var de skinbarlig folk fra den de "horde", som endog ikke undså seg for å la sine

beide frivillig på tyskerens krigsviktige anlegg!

Hva med det siste Storting

101201
 før siste krig? Det var ikke folkevalgt, med rødt flertall i Stortinget var det et politisk kupp, på linje med det Quisling forsøkte seg på. Det sittende Storting inn i krigens dager var et selvvalgt Storting, ikke folkevalgt! Et riktig valgt Storting hadde kanskje gitt et annet resultat for mange som kom i uleilighet. Alt som hender har en årsak, får en virkning, og dessverre en helt utilsiktet i endel tilfeller. Det er derfor nødvendig med en revisjon av alt det gale man i opphisselsen finner på. De "røde" hadde behov for å avlede oppmerksomheten på seg selv og sine forsyndelser. De valgte NS-folk all over, - og Koht! Det ble i forholdet én til hundre ^{-tusen} at så skjedde...

Ja, Haakon Lie har sagt til meg i telefonen, tillagt en saftig ed, at: - jo slik var det! Hør bare hva han sa i serien "I solkorsets tegn", der kom denne sannhet nokså tydelig fram, enda Haagen Ringnes kuttet så det ikke ble for bombastisk, - det Håkon Lie sa. Han tar, som bekjent ganske kraftig i, den karen ...

Asdahl og jeg har diskutert dette problemet med "oppgjøret" over tid. Ennå mens han var stortingsmann. Etter Stålsett-nederlaget var det klart at bondeparti-pariaen søkte andre veier. Iflg. Anders Hafskjold som ledet "pariaen" gjennom Forbundet for sosial oppreisning, så kunne Senterpartiet takke Per Borten for det. Han ga ikke det underhånden gitte løfte til Hafskjold det "svar" som var forventet, etterat Anders Hafskjold (bonden fra Lier) hadde dirigert sine ca 10000 paria-venner til å stemme mot medlemskap i EF. Så lettmanøverlig er denne ennå store gruppe, at noen linjer i Folk og Land, pluss jungeltelegrafene, gir utslag. Som ved siste valg, da FL ga "vink" om hvem som det skulle stemmes på. Anders Langes løfte om støtte og hjelp, dersom han fikk stortingsplass ved pariaens hjelp, henger ennå i, og kommer Carl I. Hagen til gode. Erland Asdahls utgang - vel og merke for egen regning - til avisen Dagen og brev til NRK, samtaler med pater Rieber-Mohn m.fl., vakte nye håp, såsom alle jo vet at Asdahl er en ukorrupt sannhetssøker, og tilhørende Senterpartiet. Såvel Asdahl, som jeg har ønsket at denne paria-bondepartigruppen skulle vende tilbake til utgangspunktet. Meg bekjent har Asdahl ikke lovt annet enn å forsøke å få vekket tillive en interesse for å rette opp skjevhetene. At hans utgang ble viden kjent, er uomtvistelig, og det er hevet over tvil at denne har tilført Senterpartiet ikke ubetydelige stemmer ved 1983-valget. At mange fremdeles søker Fr.p. er også sikkert, og det er de ikke-bondeparti-tilhørige (urbane) som vel finnes i denne gruppen. Akershus er et eksempel. Hva med neste valg? Ja, har Sp. noe å stille opp med? Til en gruppe som ikke tenker partipolitikk i første rekke, men mere på: Er det noen som "tenker" vår sak! Det skal lite til for å holde på det vunne ved dette valg. Håpets tråd er nok etterhvert blitt tynn, men den er der ... Denne tråden går også i arv noe man skal ha for øye. Dette som en enkelt sagt orientering til Sp.

W. Asdahl